

ת"פ 15180/06/15 - מדינת ישראל נגד עמאר נאבלסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15180-06-15 מדינת ישראל נ'
נאבלסי(אחר/נוסף)

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמאר נאבלסי (אחר/נוסף)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, בהתבסס על הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין, הסעת נוסעים במספר העולה על המצויין ברשיון הרכב, וכן בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 2.5.15 בשעה 23:30, בסמוך למחלף מוצא בכביש מספר 1 לכיוון תל אביב, הסיע הנאשם שישה שוהים שלא כדין, אשר אחד מהם ישב בתא המטען ברכב, אשר חלונותיו היו שחורים. משהבחין בשוטרים, ניסה להתחמק מהם, ובעת מנוסתו פגע בניידת משטרה אשר חסמה את נתיב נסיעתו. הנאשם התכוון להסיע את הנוסעים מבית חנינה לכיוון אבו גוש, בתמורה לתשלום בסך של כ-200 ₪ מכל נוסע.

בהמשך, צירף הנאשם את ת.פ. 13139-10-12, בו הורשע בעבירות קבלת רכב גנוב וכן נהיגה ללא רשיון.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 8.11.2010, סמוך לשעה 02:30, במושב אחיטוב, קיבל הנאשם לידי רכב כשהוא יודע שמדובר ברכב גנוב. בהמשך, נהג הנאשם ברכב ללא רשיון נהיגה תקף.

2. בטרם נשמעו טיעונים לעונש, התקבל תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם. שרות המבחן ציין את מעורבותו בתיק הקודם אשר התנהל כנגד הנאשם בבית משפט השלום בנתניה. בשני המקרים, התרשם שרות המבחן מנטיה להתנהלות אימפולסיבית במצבי לחץ, תוך טשטוש גבולות וללא הפעלת שיקול דעת ביחס לתוצאות מעשיו. בנוסף, קיימת אצל הנאשם חוסר בשלות, יציבות וחוסר בכלים להתמודדות במצבים אלה. לצד זאת, ציין שרות המבחן את רצונו של הנאשם לדאוג למשפחתו ולתפקוד תקין. לאור התקפי לב שעבר הנאשם במהלך מעצרו ולאחריו, וכן ניתוח מעקפים, נמצא הנאשם לא כשיר לביצוע

עבודות שרות בתיק האחר. לפיכך, המליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 200 שעות, לצד עונש מותנה וקנס.

3. המאשימה הדגישה בטיעוניה את נסיבות ביצוע העבירה בתיק העיקרי, ואת הפגיעה בערכים המוגנים בשני המקרים. לגבי התיק העיקרי, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, ולגבי התיק שצורף - טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהעדר עבר פלילי, עתרה המאשימה למקם את הנאשם ברף הנמוך של כל אחד מהמתחמים, ולצבור את המאסר שיוטל בכל אחד מהם, זאת לצד ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם טען כי הפסיקה אינה תומכת בהכרח בענישה של מאסר בפועל בעבירות הסעת שוהים שלא כדין. בנוסף, ביקש לסטות לקולא ממתחם הענישה שיקבע, זאת בהתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם, ובהתבסס על קביעת בית המשפט העליון בעניין לופליאנסקי.

ב"כ הנאשם היפנה לעמדת המאשימה בתיק הצורף, למאסר בעבודות שרות, אותו לא יכול הנאשם לבצע בשל מצבו הבריאותי. לפיכך, טען כי יש לאזן בין המרכיבים השונים בדרך של קנס, של"צ ומאסר מותנה, או לבקש חוות דעת עדכנית מהממונה על עבודות השרות.

הנאשם בעצמו הביע צער על מעשיו, וטען כי לאחר הניתוח שעבר שינה את חייו.

מתחם הענישה

התיק העיקרי

4. הסעת שוהים בלתי חוקיים בגבולות המדינה, פוגעת באופן קשה בריבונותה וביכולתה לפקח אחר הנכנסים בשעריה. מעשה זה מקים סכנה בטחונית קשה, ועלול להביא לתוצאות הרוג אסון, כפי שקבע בית המשפט העליון:

"ואכן, אדם המסיע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים פוגע בבטחון המדינה, ומסייע ביצירת תשתית לפעילות חבלנית... ונזכור כי גם אם אין בכוונת המסיע לגרום נזק בטחוני, לעולם אינו יכול לדעת בודאות מי כל נוסעיו, ומה זומם מי מהם"

(ע"פ 617-15 רשק מונטר נ' מדינת ישראל (2.4.15), פסקה י'. ראו עוד את נסיבות ת"פ 28994-04-16, מדינת ישראל נ' חמיס סלאימה (10.10.2016), שם הורשע הנאשם בהסעת שוהים שלא כדין וכן בעבירת גרם מוות ברשלנות, שכן אותם שלושה שוהים שלא כדין ביצעו פיגוע ירי ודקירה במהלכו נרצחה שוטרת מג"ב ושוטרת נוספת נפצעה מפצעי דקירות רבים).

ככל שמדובר בכמות רבה יותר של שוהים שלא כדון, כך גוברת הסכנה אותה מעמיד המסיע, ובהתאם החמיר המחוקק בעונשם של המסיעים שישה שוהים שלא כדון ומעלה. בנסיבות מקרה זה מדובר בשישה שוהים שלא כדון, אשר הוסעו ברכב שחלונותיו שחורים, ואחד הנוסעים הוסע בתא המטען. בנוסף, יש לייחס חומרה להתנהלות הנאשם לאחר שהבחין בשוטרים, ניסה להתחמק, ופגע בניידת אשר חסמה את נתיב נסיעתו. התנהלות זו הינה בעלת פוטנציאל סכנה לשוטרים ולמשתמשים בדרך. עוד יש לתת משקל לכיוון הסעת השוהים שלא כדון, מבית חנינה אל אבו גוש, לשעת הלילה המאוחרת, ולתמורה שאמור היה הנאשם לקבל בעבור הסעה זו.

ב"כ הנאשם הציג פסיקה, לתמוך בטיעוניו, אשר ברובה עסקה בהסעת מספר נמוך יחסית של שוהים שלא כדון, ובאחד המקרים (ת"פ 29597-04-15), מדובר בהסדר הכולל מאסר בעבודות שרות, זאת בגין שני מקרים של הסעת שוהים שלא כדון, כאשר אחד מהם עוסק בשישה נוסעים. יש לציין כי מדובר בהסדר טיעון, אשר התקבל בבית משפט השלום, ואינו משקף את הפסיקה הנוהגת לגבי הסעת שוהים שלא כדון בנסיבות מחמירות, אשר רובה המכריע הינה בדרך של מאסר בפועל, אף לגבי נאשמים נעדרי עבר פלילי (ראו ע"פ **רשק מונטר** שלעיל, עפ"ג (י-ם) 16815-05-15 **אבוליל נ' מדינת ישראל** (30.6.15); עפ"ג 9963-04-16 **איסמעיל חליל נ' מדינת ישראל** (24.5.16)).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, וכן התחשבתי בנסיבות ביצוע העבירה, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בשל הרקע הכלכלי לביצוע עבירות אלה, כמפורט בעובדות כתב האישום, יש מקום להטיל קנס לצד המאסר (ראו פסקה י"ב בענין **רשק מונטר שלעיל**). בהתחשב בכמות הנוסעים, בנסיבות ביצוע העבירה, ולצד זאת במצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעלה בתסקיר שרות המבחן, אני קובע כי מתחם הקנס נע בין 1,500 ל-10,000 ₪.

תיק הצרופ

5. נאשמים המקבלים רכב גנוב, מהווים חלק בלתי נפרד משרשרת עבירת גניבת הרכב, באשר ללא אותו גורם המקבל לידיה את הרכב הגנוב, עלולה להתבטל המוטיבציה לביצוע העבירה על ידי גנב הרכב. מדובר בעבירה בעלת השפעה כלכלית, רכושית, אך גם עבירה העלולה להביא לפגיעה בבעל הרכב, ככל שזה יפתיע את מבצע העבירה. יחד עם זאת, אין להתייחס למבצע גניבת הרכב כמבצע עבירת קבלת הרכב הגנוב, וכך הפסיקה אף קבעה לעיתים ענישה של מאסר בדרך של עבודות שרות (ראו ע"פ (י-ם) 17006-05-14 **ח'רטביל נ' מדינת ישראל**, (16.02.2015)).

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה במקרה הנדון, ובחלופי הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירה, אני קובע כי מתחם הענישה בגין תיק הצרופ נע בין תקופה קצרה של מאסר בעבודות שרות ועד מאסר בפועל למשך 8 חודשים.

העונש המתאים

6. מדובר בצעיר שאלה הרשעותיו הראשונות. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו. יחד עם זאת, כפי שעלה מתסקיר שרות המבחן, מדובר בנאשם בעל נטיה להתנהלות אימפולסיבית במצבי לחץ, תוך טשטוש גבולות וללא הפעלת שיקול דעת ביחס לתוצאות מעשיו. עוד יש להתייחס לכך שהנאשם ביצע את המיוחס לו בתיק העיקרי, בעת שניהל את ההליך הפלילי בתיק הצרופ, לאחר שהורשע במיוחס לו, עובדה שלא עצרה אותו מלבצע את העבירות.

יש לתת משקל לעובדה שהנאשם מעולם לא ריצה מאסר בפועל, וכן למשקל ההרתעתי הממשי של מאסר שכזה. בנוסף, אין ספק כי יש לשקול את מצבו הבריאותי הסבוכ של הנאשם, במסגרת שיקולי הענישה. יחד עם זאת, עיון בתעודות הרפואיות, העוסקות בבעיות קרדיולוגיות, אינו מצביע על קושי רפואי אשר שב"ס לא יוכל להתמודד איתו, או חשש ממשי לתוחלת חייו של הנאשם, ככל שירצה מאסר בפועל:

"אשר לטענה כי במקרה דנן יש מקום לחרוג לקולה ממדיניות הענישה הנהוגה, יותר משנעשה בבית משפט קמא, בהסתמך, בין היתר, על ע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (29.12.2015) (להלן: עניין לופוליאנסקי) הרי שדינה להידחות. כפי שציינתי לא מכבר ברע"פ 2844/16 ביאלה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (13.4.2016) "ההכרעה בעניין לופוליאנסקי נעשתה על רקע נסיבותיו המיוחדות של אותו מקרה, אשר הצביעו על כך שעונש מאסר עלול להביא לקיצור ממשי של תוחלת חייו", עקב מחלתו..."

(רע"פ 3182/16 יוסי ליטן נ' מדינת ישראל (23.05.2016) פסקה 9).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני סבור כי יש להטיל על הנאשם עונש אחד, אשר יתחשב בשני כתבי האישום בהם הורשע.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל, זאת בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 4.6.15 ועד 14.7.15, וכן בין התאריכים 8.11.10 ועד 11.11.10.

ב. 7 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה על חוק הכניסה לישראל, מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג עוון או

עבירה על חוק הכניסה לישראל, מסוג עוון.

ד. קנס בסך 3,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים, החל מיום 1.12.16 ומידי חודש בחודשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשע"ז, 26 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.